

ikke kunne bære at stemme imod en udvidelse med disse fattige mennesker i Rumænien og Bulgarien, som ønsker medlemskab og ønsker at få del i de fordele, som medlemskabet giver.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er glad for, at hr. Niels Helveg Petersen tegner et positivt billede af Enhedslisten. Det takker jeg bestemt for, og jeg kan sige, at Enhedslisten er meget stor tilhænger af at sende økonomisk hjælp til lande, som har brug for det, eller sende anden assistance, hvis der bliver bedt om det.

Men jeg må også sige til hr. Niels Helveg Petersen, at hans spådom nok ikke går i opfyldelse, for én ting er at hjælpe, en anden ting er at tilbyde EU-medlemskab, og det er altså min og Enhedslistens holdning, at to betingelser skal være opfyldt: 1) at landene ønsker det, og det gør både Rumænien og Bulgarien, 2) at landene også skal opfylde betingelserne, og det er altså her, vi står med problemet. Betingelserne er ikke opfyldt.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Niels Helveg Petersen: Hr. Niels Helveg Petersen kalder det en god, pragmatisk løsning, men kunne man også forestille sig en sådan god, pragmatisk løsning på spørgsmålet om Tyrkiet som medlemsland? Jeg har det sådan, at Tyrkiet skal være velkommen ligesom alle andre lande, der opfylder betingelserne, hvis Tyrkiet gerne vil, men her er der jo også et stort problem, og hvilken pragmatisk løsning kunne man forestille sig? Er vi ikke ude på en glidebane?

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg hører stadig i mit indre øre diskussionerne ved folkeafstemningen i 1972 og diskussionerne ved gennem 1970'erne og 1980'erne, hvor venstrefløjens sagde, at EU er de riges klub, og at de rige rotter sig sammen mod de fattige. Nu kommer EU og tilbyder de fattigste lande i Europa en hjælpende hånd, for at de kan få del i velstanden, for at de kan få en bedre økonomisk og social standard, og så vil hr. Rune Lund ikke være med. Det er jo europapolitisk set helt ubegribeligt, når man tænker tilbage.

Nej, de opfylder ikke fuldt ud betingelserne, og derfor er der nogle særlige overvågningsmekanismer. Spørgsmålet om Tyrkiet tager vi ved en anden lejlighed. Jeg synes simpelt hen, det er helt ved siden af at sige, at Bulgarien og Rumænien er det samme som Tyrkiet, for det er de ik-

ke. Vi tager stilling til Tyrkiet senere, vi tager først hatten af, når vi ser manden.

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg kan forstå, at hr. Niels Helveg Petersen mener, at man kun kan hjælpe folk, eller at man kun kan være solidarisk, eller at man kun kan have et internationalt perspektiv, hvis man tilbyder folk EU-medlemskab, og lad os da så drive det ud i det fuldstændig ekstreme. Lad os tilbyde hele Afrika syd for Sahara EU-medlemskab, bare for at fremstille absurditeten i hr. Niels Helveg Petersens argument. Sagen er jo, at man sagtens kan hjælpe folk, at man sagtens kan være solidarisk, at man sagtens kan være internationalist, og at man sagtens kan kæmpe for en bedre verden uden nødvendigvis at sige, at det land eller det land skal have EU-medlemskab.

Jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at vi har nogle regler, og mange af dem er faktisk ganske udmærkede regler. Det drejer sig om retsstat, det drejer sig om, at domstole skal være uafhængige, og her er f.eks. problemet med Bulgarien, at det vil kræve en forfatningsændring at gøre domstolene uafhængige. Vi snakker om mafiakriminalitet, vi snakker om, at der er utrolig mange områder, hvor man bare må sige, at de ikke er klar til medlemskab, så hvorfor det kissejav? Hvorfor ikke bare tage sig noget mere tid, hvor man ser på, om de kan leve op til kriterierne? Kan de det, er de selvfølgelig velkomne ligesom alle andre.

(Kort bemærkning).

Niels Helveg Petersen (RV):

Jeg må sige, at vrøvlet vokser. Det, vi taler om her, er Den Europæiske Union og ikke Den Afrikanske Union. Det hedder Den Europæiske Union, så afrikanske lande er ikke kommende medlemmer af Den Europæiske Union.

Jeg er stærk tilhænger, og det ved hr. Rune Lund også, af dansk ulandsbistand og en øget dansk bistand, større end den vi giver nu, men det er jo en helt anden diskussion. Her taler vi om lande, der ubestrideligt er europæiske lande, og som derfor ifølge Københavnskriterierne kan blive medlemmer af EU, hvis de opfylder betingelserne. Det gør de lige knap nok, men vi giver disse fattige lande en ekstra håndsrekning ved at tage imod dem på dette tidspunkt. Men jeg kan slet ikke gå ind i en diskussion om, hvordan vi hjælper lande, som ikke er europæiske. Det er jo en helt anden diskussion, og jeg synes, at hr.